

Äitien päivä

Äitien päivään pukeutuu paljon ihania ja tunteellisia mielelmiä. Kuka voi tulkita äitien tunnelmia. Kuka olisi kunnioittamatta äitiään. Äidin lämpöinen rakkaus hänen lapsiaan kohtaan on loppumaton kuin avaruus. Se on rajaton ja mittamaton. Äitien rakkaus on kallein hyvyys koko maailmassa. Sitä ei voida rahalla ostaa. Sillä ei ole hintaa. Se on lahjomaton äidin ominaisuus. Suurin parjaustulvakaan ei voi sen lämmintä hehkuu jäädyttää. Ei ole koko maailmassa sitä mahtia, sitä voimaa, joka voi sen tukahduttaa paitsi kuolema, joka yksistään voi sammuttaa sen rakkautta palavan liekin.

Kukapa voi olla kylmä, tyyli ja ynsä äidille? Ei kukaan kuolevaisten, jolla on lämpöistä verta sydämessään, luonnon antamaa runtelomaton järkeä päätänsä ja eheää ihmisyyttä hiemankaan jällel persoonassaan. Ei kukaan! Henkilö, jolla ei ole enään äidin rakkautta rinnassaan, on suuren viiäryyden ja hirveän ryöstön katala uhri, kiroton riiston murhaama, kauhean luokkataistelun luoma kypsä hedelmä, mädännäisen yhteiskunnan tuottama ja kapitalismin alentama koiraakin-alempana oleva ollo. Se on turmelut hänen pyhimäät tunteensa, raadellut rakkautta hänen rinnastaan ja repinyt hänen terveytensä parhaassa miehuudessaan. Hän on yhteiskunnan uhri ilman rakkautta, ilman pyhä tunteita ja ilman reipasta miehuutta. Hänen olemuksensa on murhattu. Hän on tramppi, yhteiskunnan hyökki ja sen suojelevan käden ulkopuolella oleva ihmishahmo. Hänen kaltaistensa lukumäärä on legiona nykymaailmassa. Tällöinen yhteiskunnallinen tilanne hävettää, paanee jääkylmän väreen lävistämään ruumiin ja laskee kasvot koulun kaltaisen kalpean surun leiman.

Tämä äitien päivä ei ole työläis-äitien päivä. Heidän päivän ei ole vielä noussut idästä, lävistänyt avaruutta ja laskeutunut länteen. Se vastaa koittaa, punoittaa ja sarastaa äärettömässä idässä. Punainen heli leimuaa jo mahtavina hekkeinä aietä. Työläisäitien päivä ei ole vielä saapunut. Se on tulossa ja tulee myöskin yhtä varmaan kuin kirkas pohjantähti pitää paikkansa kaukaisuudessa. Tämä on erehdyttömän totuus. Idän aamurusko en-

Naisten toiminta Kaukaisessa Idässä

(Jatkoa viidenneltä sivulta)

"vaarallista" vaikutuksilta, sullo-taan heitä vankilan tapaisiin kasarmeihin ja ruokitaan kuin elukoita. Terveydelliset olot ovat kurjat, jonka seurauksena hallituksen tilaston mukaan esim. Niigatan maakunnassa vuosittain 6,000 naistyöläistä saavat työtä puuvillakehriämöillä Niigatassa. Näistä palaa hengissä ainoastaan 3,000 ja puolet näistäkin ovat sairaita.

Japanin tehtaissa työskentelee 150,000 lasta, joista 31,000 on alle 12 ikävuoden.

Työläisnaisilla Japanissa ei ole mitäänlaisia järjestöjä, sillä kaikki-nainen työväenliike on Japanissa kielletty! Tästä huolimatta on enemmän kuin 300,000 työläistä järjestänyt suurimmaksi osaksi taloudellisiin järjestöihin. Heidän joukossaan on paljon naisia. Lakkolen ja muiden otelujen aikana ovat naiset osoittautuneet olevansa valveilla ja seuravetänsä aikaansa. He odottelevat vain ensimmäistä sopivaa tilaisuutta ottaakseen osaa vapaustalouteen yhdessä Korean ja Kiinan työläisnaisien kanssa.

Moskova, helmikuun 12 päivänä 1922.

nustaa työläisäitien tulevaa päivää

Tämä äitien päivä aiheuttaa suurinta katkeruutta, kuvailematonta surua ja kirveleviä kyyneleitä tietoisille työläisäidille. Tämä päivä, kuten kaikki muutkin päivät on heille kirouksen ja sadattelun hetki. He näkevät miljoonia työläisten lapsia jauhettavan likaisiksi dollareiksi, ajettavan laumoina irstaisuusien laitoksiin ja hetken päästä joutuvan ajalliseen hautaan heittäjänä ja mi-hinkään kelpaamattomina. He yöryvät ja ryepvät yhteiskunnan likaisilla liepeillä hetkisen vielä, kunnes kuolema vihdoin pelastaa heidät sieltä. Tämä ei suinkaan ole tietoisille työläisäidille ilon ja nautinnon sanoma. He itkevät lastensa kamalaa nykyistä kohtaloa. He eivät vuodata kyyneleitä turhaan. Ne tuottavat pian moninkertaisen, runsaan sadon.

Tänäkin äitien päivänä he näkevät tuhansia puolisoihtaan temmattavan salaman nopeudella tuoneleat teollisuuslaitoksissa. Heidän kuolemansa tuopi myötään suuria huolia ja syvimpiä suruja äidille. Heidän rakastettunsa kuolon sanoma on heille kova isku taloudellisesti että henkisesti. Tällöinen työläisäitien kauheita kohtaloa on nykyisessä riistojärjestelmässä tänäkin äitien päivänä.

Juuri tänäkin päivänä on moni työläisäiti pakotettu jättämään kotinsa autioksi, pienokaisensa kadulle oman onnensa nojaan tuhansille vaarolle alttiiksi, ja menemään työhön tehtaisiin, pesemään lattioita ja pyykinä, ansaitakseen leipää lapsilleen. Hän on synnyttänyt lapsensa suurilla kivuilla. He ovat kalitit hänelle Hän hellästi rakastaa heitä. Hänellä on suurin huoli lapsistaan, heidän hyvinvoinnistaan, leivänsä-tään ja kasvatuksistaan. Hän on lastensa orja nykyisessä järjestelmässä. Heidän hyvinvointinsa on hänen suurin maallinen onnellisuutensa ja ainoa nautintonsa. Hän elää lapsissaan, lapsilleen ja lapsistaan. Hänelle ei suvaitse tämä yhteiskunta äitien päivää. Hänellä ei ole aikaa viettää sitä ja nauttia äitien päivän tunnemaailmasta hänen jokapäiväisten leipähuollonsa takia.

Hän on työjuhta äitien päivänäkkin. Leipähuolet ovat hänen ainaiset huollensa. Jos hänen lapsensa kärsivät puutetta, hänen sielunsa kärsii sanomattomia tuskia. Silloin ei hän löydä missään lepoa eikä myöskään rauhaa. Lastensa pyynnöt tyydyttäkseen palkkaansa tunkeutuu hänen sydämensä lävitse kuin kuuma rauta.

Hän kiroaa sitä päivää, äitien päivää, jolloin hän syntyi maailmaan ja päivittelee niitä päiviä jolloin hän synnytti eloon pienokaisensa. Hänen sielussaan riehuvat kovat tuskat. Koko elämä on hänelle kylmä, ammottaa mustalle toivottomuudelle. Äitien päivän menneisyyden muisto ärsyttää hänet katkeruuteen ja sykkään suruun. Tulevaisuus ainoastaan tarjoaa hänelle toivon pilkun. Sitä hän toivoo ja odottaa hartaasti.

Tämänkaltaisen on äitien päivä, toukokuun neljästoista päivä 1922, työläisäidille. Se on aina sitä ollut ja aina tulee samallaan olemaan, elleivät työläisäidit ja isät nouse orjan kahleita pirstomaan sovitamattomiin sirpaleihin. Heriä nukkuvaa työläisäitiä ja isä omaan työhösi! Alka on nousta. Poista orjan les päättäsi! Tuomitse ja tuhoa riistojärjestelmää juuriaan myöten, josta on noin kauheat seuraukset työläisäidille ja isille. — J. K.

Kaskuja Toverittarelle

Kirj. Willenmilan.

Nyt ei enään maailmasta tuotettujen kulluttajien tarvitse ihmetellä mikä pitää noitten tuotettujen hintaa melkein sietämättömän korkealla. Sen on tämän maan hallituksen maanviljelysosaiston sihteeri antanut maailman tietää eräässä naisääestäjien

liitolle pitämässään puheessa. Hän yksinkertaisesti selittää farmittuotteitten korkeitten hintojen aiheuttajiksi työläisten korkeat palkat. Hän maaila asuvaisia. Naiset ovat sitä vielä edelleen jutteli, että ei ole toivoakaan rahthintojen alenemisesta rautateillä niin kauan kuin rautateitten työläiset saavat palkkansa pysyttyä niin korkealla kuin ne nykyään ovat. On vähän merkittävä, että ne työläiset, ne työläiset ovat väkapaätä kaikkeen mikä vain on huonosti ja väärin tässä elämässä. Niin ne, ovatkinhan ne tavallaan, sillä onhan se työläisten syy, että antavat yhteiskuntajärjestelmän olla tällaisenaan muuttamatta sitä pikaisimmassa tilassa paremmalle kannalle. Se tulee työläisten tehtäväksi aikanaan, mutta sopisi sitä jo ki-

Liittohallituksen tuomareilla on paljon vastusta salaviljakauppiastu, mutta niistäkin vielä vastukse-liserupia ovat naiset, jotka sitä ammatia harjoittavat. Ja niitten luku on aina nousemassa. Olkein suuresi, ja "juhlaissessa" mittakaavassa salaviljakauppa harjoittavat naiset asuvat komelissa asunnoissa, ajavat kalliishintaisissa autoissa ja pukevät alvan viimeisimmään muodin mukaan ja joka päivä eri tavalla. Kuljettaessaan "tavaraa" liikututtavilleen, lahnaavat he naapuriensa lapsia automobilleihin, muka kanssaan ajelulle. Tämä kaikki vaikuttaa, että heitä kaikkein vähemmän epäillään mistään laittomuuksista ja heitä on perin vaikea saada syytteeseen. Ja kun heitä pitäisi tuomita, esiintyy asiassa aina "lieventäviä asianhaaroja", joihen nojalla heidät korkeintaan rangaistaan pienellä sakolla taikka päästetään kokonaan rangaistamatta. — Tuohon kieltolain aikana kukoistavaan viiniliikkeeseen nähden olisi sopiva ottaa huomioon ja kättäntöön se toisiseikka, että "syytten polstuttua, seuraukset katoavat itsestään."

Asiantuntijat sanovat "aateteollisuuden alalla tapahtuvan parakaia vallankumouksen. Ilmoitus: "Miesten vaatetarpelta" kauppojen ovelsa ei akkunoissa ei enään tähän aikaan merkitse mitään, sanovat he, sillä naiset ostavat itseään varten kaikelaisia vaatetustarpeita; paitsi ei vielä tavallisia miesten pukuhousuja, mutta polvihousuja he ostavat ja aivan sadottain. Mutta miehet myös ovat tulleet naisten tavalla "korellihaluisiksi." Viimeisimmän muodin mukaan puettu mies käyttää ruudukaasta päällystakkia, jossa näkyvät kaikki sateenkaaren värit, sievää fedorahattua, jossa tavallisen nauhan sijaan leuhottaa värillinen rusetti ja sen loistavan kirjavan päällystajkin alla komellee "tykö-istuva" takki, joka napitettuna tekee korsettimaisen vaikutuksen. Kun sen takin rintataskusta vielä pilkdestelee ankarasti hajuviedeltä tuoksuva nenäliina, on herrasmiehemme tarpeeksi "haltuuni" näyttäytymään vaikkamissä. Niin se on, maailma muuttuu ja me maailman kanssa.

Edellisessä tarinassa oli viittaus siihen, että ollaan kivasta vauhtia menossa siihen läestän ja naisten tasa-arvoon päin. Tässä kertokaamme maailman tiedoksi, että Englannissa naiset ainakin yhdessä asiassa jo ovat miesten kanssa tasa-arvoisia. Nimittäin tupakan käytössä. Keskin-kertaisen hyvässä yhteiskunnallisessa asemassa olevat naiset Lontoossa polttavat vähintään sata paperrossia viikossa, mutta on monta sellaista-kin, jotka polttavat ainakin kolmesataa samassa ajassa. Siitten on vielä muutamia satoja naisia, jotka ostavat siknareja, eikä ole mikään ihme tähän aikaan, että nainen polttaa kolme tai neljä siknaaria päivässä. On myöskin naisia, jotka polttavat

piippua kotonaan mukavasti istuessaan ja lukiessaan jne. Mutta piipetteitten korkeitten hintojen aiheuttajiksi työläisten korkeat palkat. Hän maaila asuvaisia. Naiset ovat sitä vielä edelleen jutteli, että ei ole toivoakaan rahthintojen alenemisesta rautateillä niin kauan kuin rautateitten työläiset saavat palkkansa pysyttyä niin korkealla kuin ne nykyään ovat. On vähän merkittävä, että ne työläiset, ne työläiset ovat väkapaätä kaikkeen mikä vain on huonosti ja väärin tässä elämässä. Niin ne, ovatkinhan ne tavallaan, sillä onhan se työläisten syy, että antavat yhteiskuntajärjestelmän olla tällaisenaan muuttamatta sitä pikaisimmassa tilassa paremmalle kannalle. Se tulee työläisten tehtäväksi aikanaan, mutta sopisi sitä jo ki-

Eläköön naisten ja miesten kesken tasa-arvo ja yhdenvertaisuus!

Venäjän edustajat sieltä Genovan konferenssista lähtessään rupeivat puhumaan vertauksilla. Kun kirjeenvaihtajat kyselivät Tshitsheriniltä hänen ajatuksiaan sen konferenssin onnistumisen suhteen, hän puolestaan kysyi sanomalehtimiehiltä, että "muistatko te raamatusta sitä tarinaa, jossa kerrotaan saatanaan vienteen Kristuksen korkean vuoren huipulle ja tarjonneen hänelle kaikki maailman rikkaudet, jos Kristus suostuisi tekemään niin kuin saatana tahtoo. Neuvosto-Venäjä on selsonut Genovan vuorella ja siellä on sille tarjottu kaikkea mitä se haluaa, jos se vain luopuu niistä tärkeimmistä periaatteistaan jolle se hallitus on rakennettu." Kohteliaasti hän sitten selitti, että ei hän tahto verrata Neuvostovallan edustajia Kristukseen, eikä liittovaltojen edustajia saatanaan, mutta kuitenkin Neuvostovallan edustajat kestivät samallaisen viettelyksen kuin Kristuskin ennen vanhaan. — Siitähän ne kapitalistien valtioiden edustajat — niitten mukana amerikalaisetkin kapitalistit — ovatkin nyt murheissaan, kun eivät päässeekään Venäjälle tekemään keskinäistä tasa-jakoa Venäjän kansalliserikkauksista sekä orjuuttamaan Venäjän kansaa. Kapitalistiedustajat eivät Genovasta voineet voitonriemuisina mennä kotihinsa, jota vastoin Venäjän edustajat saivat aikaan yhtä ja toista maaillessa edullista, josta päivittäin on snomalehdissä kerrottu. Ja jos kapitalistit vielä aikovat "viiellä ja voimalla" hyökätä Venäjän kimp-puun — niin kuin heidän mielensä vieläkin tuntuu tekevän — niin tot-paalla sillä puna-armeijalla silloin on "ruuti kulvana". Ja onhan se.

Työttömyys on kai lisääntymässä teollisuus- ja yleensä liikealolla "paremmankin" työn tekijäin, eikä vain "kovanpuun-työläisten" keskuudessa, päättäen siitä, että tänä vuonna Oregoninkin valtion virkailijain vaaleissa eri "japeihin" oli ehdokkaita enemmän kuin koskaan ennen on ollut. Ja kaikki ehdokkaat kehulvat itseään taikka kehuuttivat maksetuilla kehuilla. Eräskin valtion rahakassan hoitajaksi pyrkivä oikein tätä Toveritartakin pyysi selittämään maailman ihmisille, kuinka hän on siihen toimeen erinomaisen hyvä, joka muka on nähty hänen ollessaan siinä hommassa jo yhden virkakauden. Hän on säästänyt valtiolle rahoja ja niin ja niin paljon jne. Nykyään on olkein "hyvien miesten" aikakausi ja kumminkin aina hallitushajissa olevat huutavat hallituksen käytettävänä olevan liian vähän rahaa ja veroja kohotetaan jatkuvasti ja työväenluokka tupäässä joutuu sen lystin maksamaan. Kyllä syy asioiden huonoon tilaan on siksi syvällä, että se ei korjaannu enään "hyvienmiesten" harrastuksilla. Pitää tulla valtioidenkin hallitusjärjestelmiin uusi "oorninki."

CLEVELANDIN S. S. OSASTON kirjeenvaihto-osote on: 4014 Whitman Ave., N. W., Cleveland, Ohio. Kokoukset pidetään joka sen kuukauden ensimmäinen ja kolmas tiistai-ilta ha-hilla 1303 W. 58th St. Työkokousten jälkeen on keskustelukokous. Ilmatut toimii Edistysyhdistys samassa paikassa.

FAIRPORTIN S. S. J. OSASTON kirjeenvaihto-osote on: 414 New 4th St.